

Úterý 4. postního týdne

📖 Ez 47,1-9.12; Jan 5,1-3a.5-16

Ez 47,1-9.12

Anděl mě zavedl ke vchodu do chrámu, a hle – **pod chrámovým prahem prýštila voda směrem na východ** – na východ totiž bylo chrámové průčelí – voda stékala pod pravou chrámovou stranou na jih od oltáře. Pak mě vyvedl severní branou a venku mě vedl až k vnější bráně směřující na východ, a hle – voda vytékala z jižní strany. Anděl vyšel ven směrem k východu, měl v ruce měřicí provazec a naměřil tisíc loket a dal mi přebrodit vodu: sahala ke kotníkům. Naměřil opět tisíc loket a dal mi přebrodit vodu: sahala ke kolenům, a naměřil zase tisíc loket a dal mi ji přebrodit: sahala k bokům. Naměřil dalších tisíc loket: byla to řeka, kterou jsem nemohl přebrodit, neboť voda tak vzrostla, že se dala jen přeplavat, byla to řeka, která se přebrodit nedala. Tu mi řekl: „Jistě ses díval, synu člověka!“ Pak mě přivedl zpět na břeh řeky. Když jsem se vrátil zpět, viděl jsem na břehu řeky veliké množství stromů z obou stran. Řekl mi: „Tato voda, která vytéká do východní krajiny, stéká do pouště a končí v moři ve slaných vodách a jeho voda je tím uzdravena. **Kamkoli se řeka dostane, oživnou všichni živočichové, kteří se v ní hemží; velmi mnoho ryb bude tam, kam se dostane tato voda, a vše se uzdraví.** Nad řekou pak, na jejím břehu z obou stran vzroste všeliké ovocné stromy; neopadne jeho listí, nepřestane jeho ovoce; každý měsíc ponese čerstvé plody, neboť jeho voda bude vytékat ze svatyně: jeho ovoce bude pokrmem, lékem jeho listí.“

Jan 5,1-3a.5-16

Byly židovské svátky a Ježíš se odebral vzhůru do Jeruzaléma. V Jeruzalémě u Ovčí brány je rybník, hebrejsky zvaný Bethzatha, s pěti podloubími. V nich leželo množství nemocných, slepých, chromých a ochrnutých. Byl tam jeden člověk, ten byl nemocný už osmatřicet let. Když ho Ježíš viděl, jak tam leží, a poznal, že je tak nemocný už dlouho, zeptal se ho: „**Chceš být zdrav?**“ Nemocný mu odpověděl: „**Pane, nemám nikoho,** kdo by mě snesl do rybníka, když se voda rozvíří. Než tam dojdu já, jiný už tam sestoupí přede mnou.“ Ježíš mu řekl: „Vstaň, vezmi své lehátko a chod!“ A hned byl ten člověk uzdraven, vzal svoje lehátko a chodil. Ten den však byla sobota. Proto židé tomu uzdravenému namítli: „Je sobota! Nesmíš nosit lehátko!“ Odpověděl jim: „Ten, kdo mě uzdravil, mi řekl: ‘Vezmi své lehátko a chod!’“, Zeptali se ho: „Kdo je ten člověk, který ti řekl: ‘Vezmi ho a chod’?“ Ale ten uzdravený nevěděl, kdo to je. Ježíš se totiž vzdálil, protože na tom místě bylo mnoho lidí. Později ho Ježíš potkal v chrámě a řekl mu: „**Hle, jsi zdrav. Už nehřeš, aby tě nestihlo něco horšího!**“ Ten člověk odešel a oznámil židům, že ho uzdravil Ježíš. Proto židé Ježíše pronásledovali, že dělal takové věci v sobotu.

➔ K evangeliu: *Vstaň a chod'* (podle S. Faustiho)

„**Vstaň, vezmi své lehátko a chod'**“, říká Ježíš člověku, který leží pod sloupořadím rybníka u „Ovčí“ brány, kam se shromažďují zvířata k obětování v chrámě. Tento zázrak se stane působením Božího beránka, který nese hřích světa (srov. Jan 1,29). On je totiž Boží obětí za člověka, která nahrazuje obět člověka Bohu.

Tím nemocným je „jeden člověk“ (v. 5), obraz celého lidstva. Je ochrnutý mezi mnoha sobě podobnými, všemi nemocnými, kteří se nemohou postavit na nohy. Jsou to „slepí a chromí“, kteří nemají přístup do chrámu (srov. 2 Sam 5,8). Coby neschopní „kráčet“ podle Slova jsou shromážděním zavržených, které Zákon vylučuje ze života a odsuzuje na smrt. Jsou ve „vyschlém“ stavu, bez životní mízy. „Hle, člověk!“ (Jan 19,5).

Tím nejobtížnějším obrácením je přejít:

- od Zákona k evangeliu (srov. Flp 3,1nn),
- od hříchu k odpuštění,
- od viny ke smíření,
- od toho, čím bychom chtěli být, k tomu, čím jsme – což je mnohem lepší: jsme totiž Božími dětmi!

Toto obrácení znamená uvěřit v lásku, kterou má Bůh k nám (1 Jan 4,16) a která nás uvádí ze smrti do života.

✠ **MODLITBA**

Pane, dej mi milost a pomoz mi prosím udělat krůček obrácení: od pocitu nepříjemných „náboženských“ povinností k radostné zvěsti, od mého hříchu k radosti z tvého odpuštění, od pocitu viny ke smíření s tebou i s druhými, od mých nereálných snů k důstojnosti Bohem milovaného dítěte. Amen.